

שלב א' מתוך סדרת צילומים במצלמה סלסקופית, אחרי ציפיה ארוכה וממושכת, הגבר לבוש השטריימל מתקרב אל היצאנית ומביט לעברה בחשדנות ובביישנות. היא יודעת למה כוונתו, היא לא ניגשת אליו מיד, אלא ממתינה להתפתחויות.

שלב ב' לפי התמונה נראה שהגבר התקרב אליה, אך הוא מהסס, מתלבט ונבוך ומפנה את ראשו ממנה. בשלב זה התקרבה אליו ושניהם הלכו בתמונה משמאל — איש מאה־שערים עם יצאנית אחרת, המוזכרת בכתבה זו.

השני, אסף מכולם את הכסף והביא לי 180 לירות. הוא גם הביא איתו שמיכה מהחדר השני ושם אותה על הרצפה. הם נכנסו לחדר אחד־אחד, כשהאחרים מחכים ומשוחחים בחדר השני. אחד היה בחור בן 16 שהתבייש נורא כי זו היתה הפעם הראשונה שהוא עם אשה, ודחקא הייתי נחמדה אליו. האחרים היו בסדר גמור.

רק אחד אמר לי שהוא רוצה... (שלא כדרך הטבע). צעקתי עליו וקיללתי אותו נורא, וצעקתי שאני לא אבוא יותר לחירבה המסריחה שלהם. בלילה, כשסיפרתי את זה לחבר שלי, וצחקתי עליהם, אמרתי שפעם אחת כזאת זה מספיק לי. אבל החבר שלי הוא תיכף

„אחרי כמה רגעים שהייתי הולכת לי ככה, ורצייתי כבר לחזור, ראיתי שמבית אחד בפניה יוצא הבחור הזה שהיה אצלי וניגש אלי. הוא עשה לי סימן עם האצבע להיות בשקט, ולבוא אחריו.

★ ★ ★
ככיתי — וראיתי שהוא צודק

ה לכתתי אחריו ונכנסתי לתוך חצר כזו ואחריכך לתוך בית עוזב שאף אחד לא גר בו. הדתי אמר לי שבחור השני ישנם שמונה בחורים, ושכולם מעוניינים. „הסכמתי, ואמרתי לו שקודם כל אני רוצה לקבל מכולם את הכסף. כל אחד צריך לשלם לי עשרים לירות. הדתי נכנס לחדר

כבר ידעתי שהבחורים האלה הם תלמידי ישיבה שגומרים את הלימודים שלהם בשעה מאוחרת. הייתי עם כולם. בפעם הזו הם התביישו פחות והתנהגו אלי יפה מאד. „ככה הייתי באה לשם כל פעם, ובסוף זה הפך להיות כמה פעמים בשבוע. לא תמיד עם אותם בחורים. לפעמים הבאתי חברה.”

★ ★ ★
הוא מפחד יותר ממנה

יצאנית אחרת העובדת ברחוב הרב קוק, בולטת בכך שהיא לבושה לרוב במכנסים ארוכים. למרות האיסור של כלי גבר על אשה, מצאו אברכי מאה־שערים את חברתה לנעימה מאד. „זה הסיפור שאני מספרת לך, קרה לפני איוה שלושה חודשים. הייתי שם בלילה, בתוך החירבה שהדתיים היו קוראים לזה שטיבל, והם היו שם 16 בחורים לפחות. אחד בא והזמין אותי לשם. לא חשבתי (המשך בעמוד 28)

התרגו עלי וניפח לי את כל העיניים, כי הוא נתן לי קצת מכות. הוא אמר לי שהי דתיים האלו הם קליינטים הכי טובים. אף פעם הם לא ילכו למסור עדות במסורה, וגם תמיד הם יהיו קבוצה גדולה. בשעה אחת אני יכולה לעשות איוה עשרים גברים ולהביא 400 לירות.

„אני התחלתי לבכות, וראיתי שהוא צודק. „הבנתי מהחבר שלי שאני מוכרחה לראות את הדתי הזה, בשביל שיעשה לי קשר. ככה הייתי עובדת כמעט כל ערב, ורק אחרי איוה שבועיים ראיתי את הדתי עוד פעם. „הוא ניגש. אני הלכתי, והוא אחרי. נכנסתי לתוך חצר בית־הספר, והוא אמר לי שהוא חשב לחפש בחורה אחרת. „סיפרתי לו מה שהבחור האחרון רצה לעשות לי, ואמרתי לו שיגיד תודה שהחבר רים שלי לא הרביצו להם מכות. ככה דיברנו כמה רגעים. בסוף, הוא אמר לי לבוא לשם עוד פעם בלילה. „באתי לשם בלילה כמו שקבענו, ואו

הבית: מימין משתרעים בתי אונגרן של העדה החרדית נטורי־קרתא, בהמשכם, בתי גייטין, של הקיצוניים ביותר. מאחורי העצים משמאל — שער מנדלבאום, ומתחת לחץ נראית הדלת המאורכת של ה„חירבה“, מקום עבודתן של היצאניות.